„KI VAGYOK ÉN?”

A személyes identitás felfedezése

„Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.” (Mk 1,11)

A FOGLALKOZÁS BEMUTATÁSA

Ez az óraterv az identitáskeresés témakörét dolgozza fel. A foglalkozás célja, hogy a diákok a külső elvárások és a felvett szerepek mögött felfedezzék saját valódi énjüket, erősségeiket és vágyaikat. A ráhangolódás a társadalmi szerepek jelentőségének tisztázásával indul. A fő részben a „Ki vagyok én?” kérdést vizsgálják meg egy kettős tükörben: összevetik azt, ahogyan a környezetük látja őket, azzal, ahogyan ők definiálják önmagukat. Vagy egy jövőorientált írásbeli feladat (levél a jövőbeli énhez vagy motivációs levél) segítségével lépnek közel a diákok a fenti kérdéshez. Az órát egy vezetett ima zárja, amelyben a diákok azt keresik, hogy Isten milyennek látja őket.

RÁHANGOLÁS, ÉRDEKLŐDÉS FELKELTÉSE

Időkeret, eszközök: 5-10 perc, mobiltelefon a cikkolvasáshoz (Michaletzky Luca, a Ki vagyok én valójában? – Szerepeink fogságában*, Ridikul, 2018)*

Első változat
Mit nevezhetünk az életben betöltött szerepnek? A szerep normák, viselkedések és elvárások összessége. Véleményalkotás a szerepek fontosságáról, jelentőségéről, pozitív és negatív hatásairól párban, majd plenáris megosztással a *Ki vagyok én valójában? – Szerepeink fogságában* című cikk alapján.

Második változat
Hogyan különböztették meg az embereket régen, amikor még nem voltak vezetéknevek? (plenáris ötletelés)

Lehetséges megoldások: kinek a fia, mivel foglalkozik, külső és belső tulajdonságok, társadalomban betöltött szerep vagy tisztség

IMPULZUS A TÉMÁVAL KAPCSOLATBAN

Időkeret, eszközök: 10 perc, projektor, laptop, hangszóró, internet, videó (Abigél 4. rész, 1.13.30-végéig) videa.hu
Szabó Magda *Abigél* című regényében a szobor mögé rejtőzve Kőnig tanár úr megoldja nemcsak a diákok ügyes-bajos dolgait, de vigyáz a főszereplő Gina életére is. Ezt úgy tudja sikeresen végrehajtani, ha a világ előtt elrejti valódi személyiségét, és szerepet játszik. A jelenet felhívja a figyelmet, hogy nagyban különbözhet az ember saját természete attól, amit a világ feltételez rólunk, és elsősorban nem a szavaink, hanem a tetteink beszélnek arról, hogy kik is vagyunk valójában.

ÉRTELMEZÉS – A

Időkeret, eszközök: 15-20 perc, diákonként két-két A/6-os papírlap
Egyéni feladat: mindenki kap két papírlapot, mind a két lap tetejére felírjuk, hogy „Ki vagyok én?”

- Az elsőre azt írja fel, hogy szerinte hogyan látják őt mások, akár egy konkrét személy helyébe is beleképzelheti magát (pl. meghatározó tulajdonságok, képességek, adottságok, érdeklődés).
- A második papírlapra azt fogalmazza meg, hogy ő mit mondana saját magáról, ő hogyan válaszolná meg néhány mondatban ezt a nagyon is összetett kérdést.
- Beszélgetés kiscsoportban:
- Mi befolyásolja, hogy hogyan látnak bennünket mások? Kinek a szavára érdemes adni?
- Kik azok, akik igazán ismernek téged?
- Milyen jó tulajdonságaid, képességeid vannak? Milyen vágyak mozgatnak téged?

ÉRTELMEZÉS – B

Időkeret, eszközök: 15-20 perc, egy-egy A4-es papírlap diákonként
Hosszabb egyéni szövegalkotás a témában:

Első változat: levél írása a 10 évvel későbbi önmagának a következő szempontok szerint:

- Milyennek szeretnéd önmagadat látni tíz év múlva?
- Mit csinálsz, milyen tevékenységek töltik ki a napjaidat?
- Milyen tulajdonságaid, erősségeid lesznek?

Második változat: bemutatkozás és motivációs levél írása álmai munkájára, munkahelyére.

- Milyen fontos képességeid, adottságaid vannak, amelyeket kamatoztatni tudsz?
- Mi az, ami motivál, amivel szívesen foglalkozol, amivel szívesen töltesz időt?
- Hogyan kapcsolódsz másokhoz? Milyen erősségeid vannak a személyes kapcsolatokban (pl. türelmes meghallgatás, bátor kezdeményezés, mások lelkesítése…)?

A végén lehetőség szerint kerüljön sor páros megosztásra arról, ami megszületett a munka során.

REFLEXIÓ, KAPCSOLAT AZ ÉLETTEL

Időkeret, eszközök: 10-15 perc, szentírási részlet (melléklet), második változathoz diákonként egy-egy A/6-os lap
Szentírási rész feldolgozása: ebben a szentírási szakaszban (Mk 1,9–11) Jézus hallja az Atya szavát arról, hogy kicsoda. Ebben a jelenetben kinyilvánul Jézus identitása, hiszen az Atya az, aki a legjobban tudja, hogy kicsoda Jézus, és Ő az, aki bennünket is a legmélyebben ismer.

Első változat
Imádság Jézus megkeresztelkedésének jelenetével. Megkérjük a diákokat, hogy üljenek egyenesen, csendesedjenek el, és ekkor felolvassuk a szentírási szakaszt. Most arra kérjük őket, hogy csukják be a szemüket, és képzeljék magukat a Jordán partjára. Újra felolvassuk a szentírási szakaszt, és arra kérjük őket, hogy képzeljék bele magukat a történetbe, és hagyják, hogy megjelenjen a szemük előtt Jézus megkeresztelkedése. Ezután aki szeretné, elképzelheti, hogy belép ő is Jordánba,

és figyelje, hogy amikor feljön a vízből, mit mond neki az Atya, mind mond arról, hogy kicsoda ő. Ezután még egy rövid csendet hagyunk és arra kérjük a diákokat, hogy figyeljenek arra, hogy mi érkezik az Úrtól, kinek tartja őket az Isten.

Második változat
Egy-egy A6-os lapot adunk minden diáknak. Megkérjük a diákokat, hogy üljenek egyenesen, csendesedjenek el, és ekkor felolvassuk a szentírási szakaszt. Ezután arra kérjük őket, hogy figyeljenek egy kicsit befelé, és fogalmazzák meg a lapra, hogy szerintük Isten hogyan, milyennek látja őket, ők milyen szózatot kapnának Istentől.

MELLÉKLET

Szentírási szakasz Márk könyvéből
„Azokban a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelteti magát Jánossal a Jordánban. Amikor feljött a vízből, látta, hogy megnyílik az ég, és a Lélek galamb alakjában leszáll rá. Szózat is hallatszott az égből: »Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.«” (Mk 1,9–11)